

BLIBERG, PETRUS ANDREAE, OLTHOFF,
CHRISTIAN VON

Divertissement på vår allernådigsta
konungs och herres, Friedrich den
förstas, hugneliga födelse-dag, d. 17.
april. 1738. Bestående af en prologue,
och en operette, kallad: Hercules.
=Anon=. Stockholm

1738

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
 - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
 - *Sök:** Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
 - *Klipp & klistra:** Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

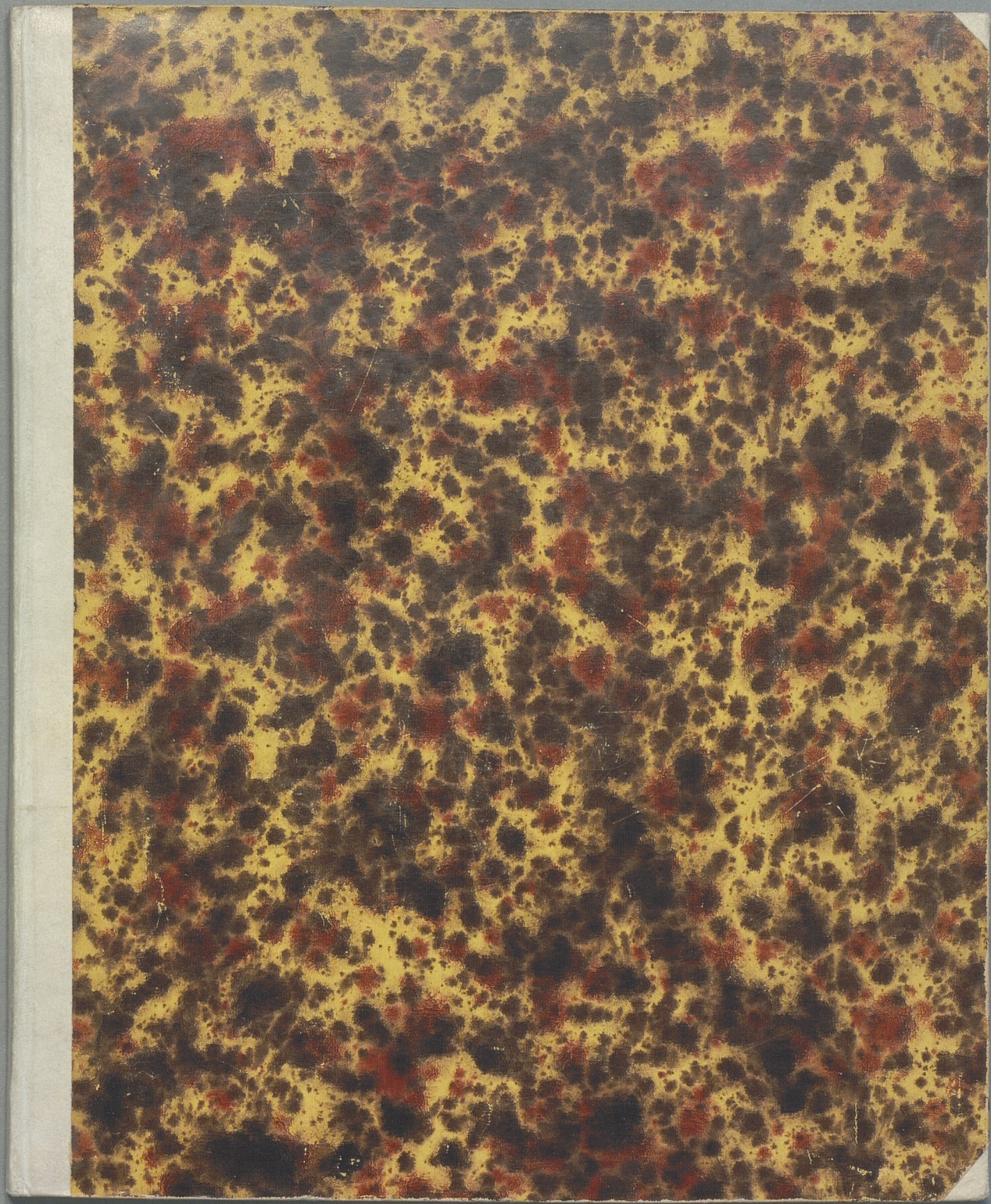
Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

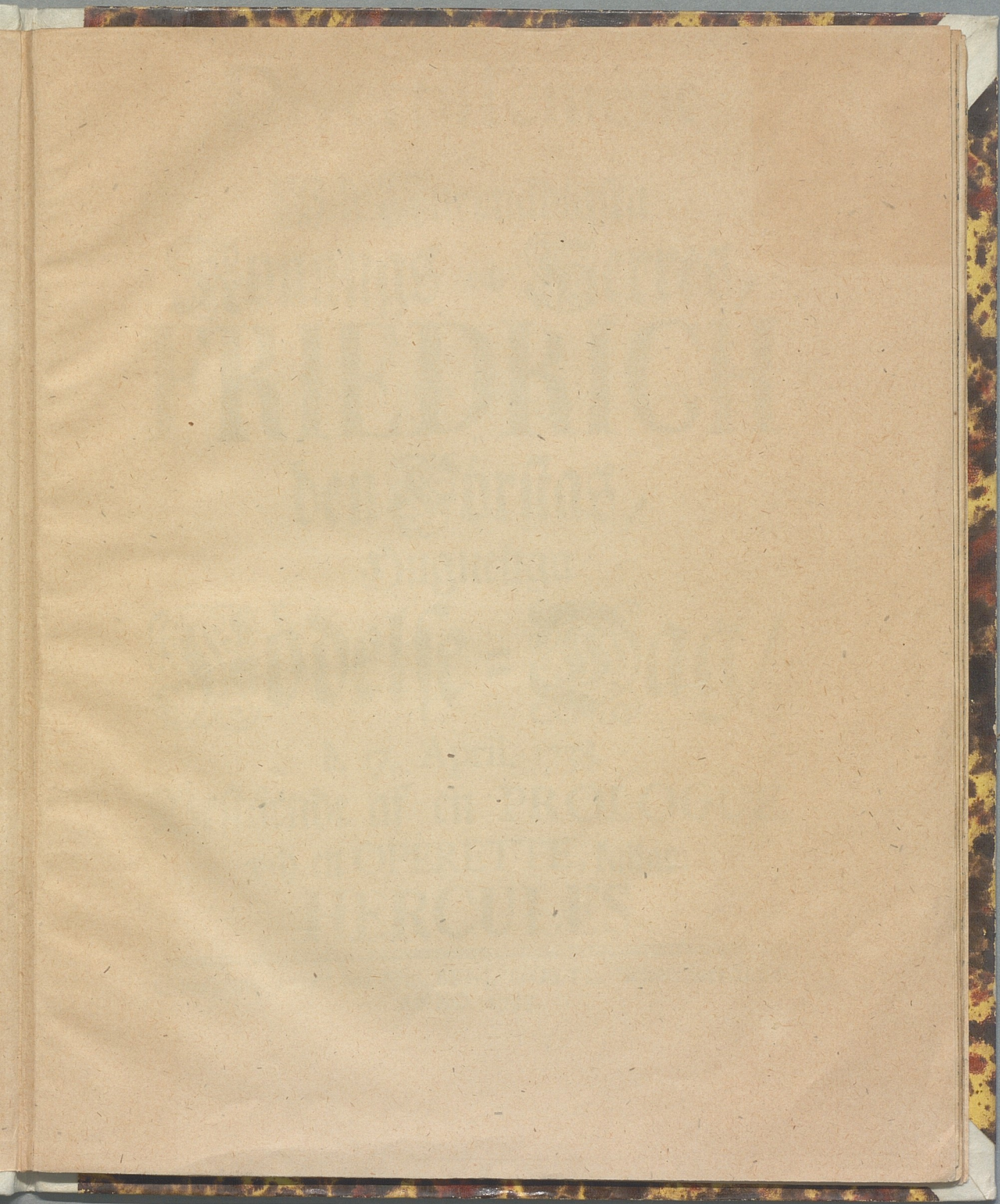

Kongl. Biblioteket.
STOCKHOLM.

Vitt. Ser.
Swam.

1700-1839

Olthoff, C. E. C. v. & Bliberg, P.

Opisletten omtryckt 1749. i Liten 8°.

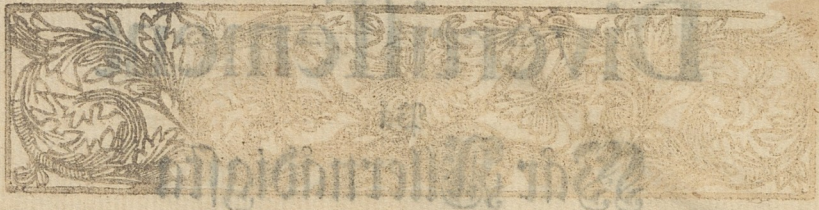
Divertissement
På
Vår Allernådigsta
Konungs och Herres,
FRIEDRICH

den Första,
Hugneliga
Wödhelse = Dag/

d. 17. April. 1738.
Bestående af en PROLOGUE,
och en OPERETTE, kallad:
HERCULES.

Stockholm, Tryckt hos Sal. BENJ. GOTTL. Schneiders Enka.
ANNO 1738.

FRIEDRICH

Adeliche = Dada

HERCULES
d. 17. April 1738.

HERCULES
d. 17. April 1738.

PROLOGUEN.

Scena I.

DIANA, CHORUS.

A R I A

DIANA.

SOm Väner, gör mig til behag,
Låt alla oss ett Upsåt hyssa:
Låt oss på denna Sörgde-Dag
Med sång och dans vår glädje wissa:
Dag will Ehr gierna förelissa.

Da Capo.

R E C I T A T I F.

Säg andra Folkslags goba Seder,
Grip Swea Barn i dag Ehr an:
Gör hwad I göra kan

Ehr Stora Kung till Heder:

Hans Dag utaf Ehr sätas bör
Med största häg:

In Swer'ge aldriq säg

In Kung af FRIEDRICHS milda Sinne,
Som sä haft allas hertan inne.

På det Ehr Sällhet må bestå ;
 Så wille Himmelen Ehr unna,
 At denna Dag i Frid och ro
 An många gånger sijra kunna.

A R I A.
 CHORUS. **D**u gör oss alla till behag ;
 Wi som med dig ett uppsåt lysa.
 Wi will på denna Frögde-Dag
 Med sång och dants wår glädie wijsa,
 Som du oss tackes förelysa.

Da Capo.

Scena 2.

APOLLO, MERCURIUS, MINERVA, DIANA, CHORUS.

RECIT.

APOLLO. **P**å det Ehrs goda uppsåt mi
 En lycklig framgång winna,
 Och I till ändamålet hinna,
 Så will wi Ehr till handa gå :
 Ty jag will sielf Ehr lysa,
 Minerva wågen wijsa ;
 Och wi ska all wår konst och wetenskap använda,
 At Edor glädie må Ehr KUNGS til nöije lända.

A R I A.

Ad Sällhet och hugnad för Swer'ge beredd
 Den dagen på hwilken Kung **FRIEDERICH**
 föddes :
 Nej aldrig har ödet sig blidare tedt ;
 Ty nog har I Frid under **FRIEDERICH** niutit ;
 Huld' har hos **ULRICA** Ehr aldrig än trutit ;
 Nej aldrig har Swer'ge sig sällare sedt.

Da Capo.
 Recit.

R E C I T.

MINERVA. **D**En tiden, som den Guld'ne tiden heter,
Den ha de Dyra Mayestäter,

I deras Rike bracht:

Ehr Kung gier noga acht,
At Betenkay och Konster hägnas,
At Dygden med belöning fågnas.

Ehr Drottning föregår sitt folk med god' exempel;
Hon bygger sig ett Ahre-Minnes Tempel,
Som Esterwerlden lærer undra på.

I ha i Bägge Twå

En Hfwerhet, en Fahr och Mohr, som söka
Ehr sällhet at befästa och föröka.

A R I A.

Du hwilar Swea Folk i lyckans milda sköte,
Hos dig har redlighet och nöjsamhet sitt möte,
Som skola skaffa dig en oförändrad ro,
Så länge FRIEDRICH och ULRICA hos dig

R E C I T.

Da Capo.

DIANA. **D**et sägs med skidl om detta Höga Par,
At Werlden ey desj like har.

A R I A.

MERCUR- **U**pp med Frögd I Swea Männer!
RIUS. **U**pp I Hefar Swer'ges Wänner!
Bedien för Ehr wälfärd skuld;
At Ehr Himni'len är så huld,
Och Ehr Konung täcks bewara
Wid långt lif, och från all fara.

Da Capo

CHORUS. **D**a wille då Himni'len så blider ofwara,
Wår dyrestakd MUNS Lif länge at spara,
Så at wår ULRICA ännu många år
Sin FRIDERICHS Födelse-Dag sūra får.

OPERETTEN.

SCENA I.

Hercules allena.

A R I A.

HERCULES. **D**ygd bör ju frönas
 Och wäl belönas;
 Doch jag nu finner,
 Man strax ei vinner
 Den Sällhet Dygden lofwa plår;
 Men wällust mera nöije bår.

Da Capo.

R E C I T.

Till wällust wil jag mig nu gifwa,
 Och till min död hos henne blifwa;
 Ty det ju nu måst gängse är,
 Med lustar at fördrifwa
 All ångslan, oro och besvär.

SCENA 2.

Sen Wällust, BACCHUS, HERCULES.

R E C I T.

BACCHUS. **W**älkommen, Prints, at hos oss gåfsta,
 Du skal det här få bra till bästa.
 Fort Smådrång, skänk in wijn och must;
 Så sku wi dricka om med lust.

A R I A.

al at un Luftet ligger i drilla
Det har merit, at tappert dricka:
 Ty med ett wäldigt kämpa-runn
 Drifs sorg och oro bort:
 Den tid är luf och fort,
 Somtillbracht blir i snus och duus.

R E C I T.

Wällust. **W**in Prints, du länge nog har varit dygdens
 Träl,
 Men

Da Capo.

Men hon doch ingen gång har sågnat dig så wäl,
 Kom nu och lägg dig i min famn;
 Der du skal ha en säker hamn.

ARIOSO.

HERCULES. **R**öm Morpheus, kom, min' ögon at tillsluta;
 Låt mig i Drömmar alt det nöje wita,
 Som man om dagen waken hafwa kan.

Scena 3.

MINERVA, HERCULES.

RECIT.

MINERVA. **E**är Himlens sed,
 At Dygden förgiäta, fast han synes rodd.
 Nej dygden blir krönt
 Med Sällhet, då odugd med skam blifwer lönt.
 War Hercules öhm,
 Sann ähra at söka
 Och ifrigt föröka
 Din' Fäders beröm.
 Förtwifla ej strax, fast saken synes swår:
 Med lättia och klenmod man lager ej fär.

ARIA.

Soppas, der alt syn's förgiäfwes,
 Adla Sinnens gåfwa är:
 Motgång af käck Snille häfwes;
 Och den Sak af mistro jäfwes,
 Ofta hoppet winna plår.

ARIOSO.

War Tapper, min Prints, och aldrig försagd,
 En Ähre-Stod blifwer sidst lön för din bragd.

Scena. 4.

Hercules ensam.

RECIT.

HERCULES. **N**og manas jag til Dygd,
 Fast odugd bättre trifwes,

Och Eranken oftast gifwes,
 At den som utan blygd
 På lustars bahna går:
 Jag helt tvehogse står,
 Hwad mi skal gripas an,
 Som mig måst til min fördel lända kan?

S Om en rö af wädret drifs,
 Alltså wankar
 Sinnet af förstörda tanckar:
 All min Sants ifrån mig rifs,
 Skall jag mig til wällust gifwa,
 Eller fast wid dygden blifwa?
 Blida Himmel yttra dig!

Scena 5.

Dygden, Hercules, Wällusten.

DUETTO.

Dygden |
 Wällust. } Hercules, Kom fölg med mig!

RECIT.

HERCUL. **H**vem ropar mig?
 Kom Echo, wisa dig,

Du som mig tyckes swara:
 Säg, hwad wäg skal jag nu fara
 At till sant nöije gienast gå?
 Låt mig ey längre här uti owisshet stå.

ARIA.

S Om en rö af wädret drifs,
 Alltså wankar ic.

RECIT.

Hwem ropar mig?
 Kom Echo, wisa dig, &c.

RECIT.

RECIT.

Wällust. **D**igre Prins,
 Här är jag, kom och gae med mig,
 Om dig så tacks, så skal du wisserlig
 På allsköns nöje,
 Ha hwar dag glädie, lust och löye.

A R I A.

Si sku dig trenta sköna Flickor,
 Ej läcker mat, ej luiswa dricker:
 På roser skal du altid gå:
 Hwad lust och godt är, fågna skall
 Din Känsl, Smak och Sinnen all:
 Kom, hwad dig lyster skal du få.

Da Capo.

RECIT.

Wäll. **S**ig, will du ännu längre twefa,
 Och tyst till mina Tillbud neka?
 Betänk at det är största åbra
 Bland mina Barn at namnet bära
 Af den som bäst kan dohbla, swärja,
 Och Flickor i sin snaror snärja
 At äta, dricka, arbet spara,
 Wärt högsta goda bör ju wara?

HERCU. Tillåt at jag får weta,
LES. Hwad hon, min Fru, skull heta?

Wällust. Mitt namn Fru lusia är;
 Doch mig min owän kalla plär,
 Af idel skamlös bitterhet,
 Fru Kättia, Lättia, Säkerhet.

RECIT.

B

ARIA.

ARIA.

Sätt dig winnas,
 Låt dig finnas,
 Skönste Skatt, mitt hiertas tröst:
 Du allena,
 Äst den ena,
 Som gör oro i mitt bröst.

Att mitt hierta
 Kräts af Smärta,
 Är din skuld: hwi ästu då
 Så ill-sinter
 Att iag vinter
 Af din hårdhet, twinas må.

RECIT.

Dy- **B**Etänk, min Prints, din Ahnors heder,
den. Din Fäders frågd och ähra:
 Som jag dem lärde, wil jag dig lära
 Den wäg til Ahre-Spitzén leder.

ARIA.

Ahra som min Dotter är
 Ymnogt nöje med sig bär,
 Den mig älskar, han skal finna,
 Swad han genom mig kan winna.
 Kom min Prints, hwi står du där?

DaCapo:

RECIT.

RECIT.

Doch wet, du får en uppå rosor gård,
 Ty Dygdens stig
 Är full med törne, tro dock mig,
 Dess utgång härlig blir ändå.

ARIA.

Med omsorg och möda,
 Besvär och stor längtan,
 Ur tusende dödar
 Med modiger trängtan
 Öf dygden för till Sällhets Hall,
 Up Hercules tappert at kämpa och strida
 Mot swef-fulla lustar: Jag Cransen wil wrida,
 Som se'n din hieska prynda skall.

DaCapo.

RECIT.

HERCUL. S Wars tillbod bör jag låta giälla?
 Skäl jag mig till Fru Lusta sälla.
 Hon lofwar utan arbet lust;
 Men dygden mig i Synen säger,
 Att åbran, den hon gifwa äger,
 Förwärfs med fara, swett och pust.

ARIA.

Pallas, Mor till witra Slögder,
 Ingiut Wisbet i min Siäl,
 Att jag med mitt wahl blir nögder:
 Ach! lär mig at wälja wäl.

RECIT.

Dygden. Fru Wällust, frohar, sofwer, dörr,
 Och blygd i grafwen med sig för;

Men Dygden blir i ewighet:
 Ty fast den dörr, som henne följer,
 Doch tiden aldrig öfverhöljer
 Hans Namn med tyft förgiåtenhet.
 Säg Prints, hwad slut får jag af dig?
 Kom, kom, och följ nu strax med mig.

ARIA.

Fäst Passioner Sinnet smeka,
 Fast det tycks godt med werlden leka,
 Så blir doch Smekes-Månan all:
 Den sig i Wällust låter öfwa,
 Och allsköns lustar jämt wil öfwa,
 På slutet får ett farligt fall.

Da Capo.

RECIT.

Wällust. **P**rints, ser du en
 Hur hon bedrar dig med sitt tal?
 Du gjorde wist ett galt wal,
 Om du för glädie walde sorg.
 Jag har dig kiär och wil din lycka,
 Men hon till döde wil dig förtrycka:
 Fölg mig, min Prints, gif henne sorg.

ARIA.

D hålde Prins, du hielstors Grans!
 Det är ju bättre gå i Dants
 Med Frönas Tårnor frida.
 Din wåga lif och blod
 För säfang Ihre Stod:
 Kom lägg dig wid min sida.

Da Capo.

Dyg-

R E C I T.

Dygden. **D**rimättna skäms, kom ej för dag.

Wällust. **H**a, ha, ha, ha, hwem jag?

Dygden. Hur törs du Kunga=blod förföra?

Wällust. Jag blott will Printsen lycklig göra.

Dygden. Slit lycka gier ett ewigt qwal.

Wällust. Hå, tro ej hennas tal.

HERCUL. Der tillbiuds lust, här wisas mig

Den swära Dygdens stig,

Och hennas Barde=bahn.

Wäl an;

Fast lusta synes liuf och god,

Skal doch mitt ädla blod

Ej utaf hennas lustar skämmas:

Nej, det bör hämnas.

Min Ahnors glans jag intet will besläcka;

Gack dertför' bort din Fräcka:

Man bör med odogd aldrig gåcka.

D U E T T O.

HERCULES. **A**lla Dygd, här har du mig;

Jag dig följer med stor lust.

Dygden. Kom, jag will anförä dig ::

HERCUL. Fagra, sorg, besvär och pust

Dra mig ej från mitt beslut.

Dygden. Wil du stadigt hålla ut?

HERCUL. Aldrig går jag från mitt slut.

Da Capo.

RECIT.

Dygden. **D** Stolta prof af dräpligt Sinne,
D ädelmodiga beslut!

Sij så,

Så måste utan krus och prut

Fru lusta slås ur minne,

Om man vill ähra vinna.

Wällust. Sij här, om du ändå vill tiga.

HERCULES. Som det är örnens art,

Allt med en modig fart

Mot Sola = Ereben stiga,

Så vill jag med ett ädelt mod allt nedrigt flya

Wällust. Du kan ju mig en tid probera,

Få se, om du ej önskar't mera.

HERCUL. Hå nej;

Ty får man snarast i dina snöda lustar,

Man se'n för sent sig mot dem rustar.

Wällust. Kan ej min skönhet röra dig?

HERCUL. Du är helt ful och stygg för mig.

A R T A.

Härut du grymma,
Zhast at rymma ::

Jag kan min hand ej styra;

Bort, bort, med flit ochhra. Da Capp.

Scena 6.

Dygden, HERCULES.

RECIT.

HERCUL. **S**å bör hwar redlig Swens
De stygga lustar drifwa ut,

Och dygden följa til sitt slut.

ARIO-

ARIOSO.

Dygden. **S**peglen Ehr i denna hielte,

HERCUL. Spännen således bälte ::
Swer'ges akstier sök Ehr heder,
Fölg Ehr Fäders Seder.

DUETTO.

Dygden. **S**änk städs på mig!

HERCUL. Förgiåt mig ej!

Tillsamman. Om hela werlden sade nej,

Will jag din egen blifwa ::

Sann Wishet, Dygd och Tapperhet

Är just ett Rikes säkerhet,

Och bästa Styrckan gifwa.

Da Capo.

RECIT.

Dygden. **S**om jag far bort; ty hör hwad jag dig säger:

Jag ingen dödlig är, men rang med Gudar

Men fast jag från dig far,

Så lämnas doch min Wishet qwar

(äger.

A R I A.

Der Wallust eftertrachtas,

Ej Wishet högre achtas,

Än som ett duhn ett null ::

Der Wishet ej med mist blir öfswad,

Och hwar en Sak af henne pröfswad,

Ens wälfärd rammar full.

Da Capo.

Sc-

Scena 7.

HERCULES, CHORUS.

R E C I T.

HERCUL. **F**ölj mitt Exempel Svea Barn:
Slit Ehr lös ur Lustas garn.
Ha Wisshet, Dugd och ähra
För all ting gansta kåra.

A R I A.

CHORUS. **N**itet skal oss fiärrar' vara,
Än at gå på Dugdens stig ::
Ingen Swenssk skal mödan spara,
Wisshet, til at winna dig.

Da Capo.

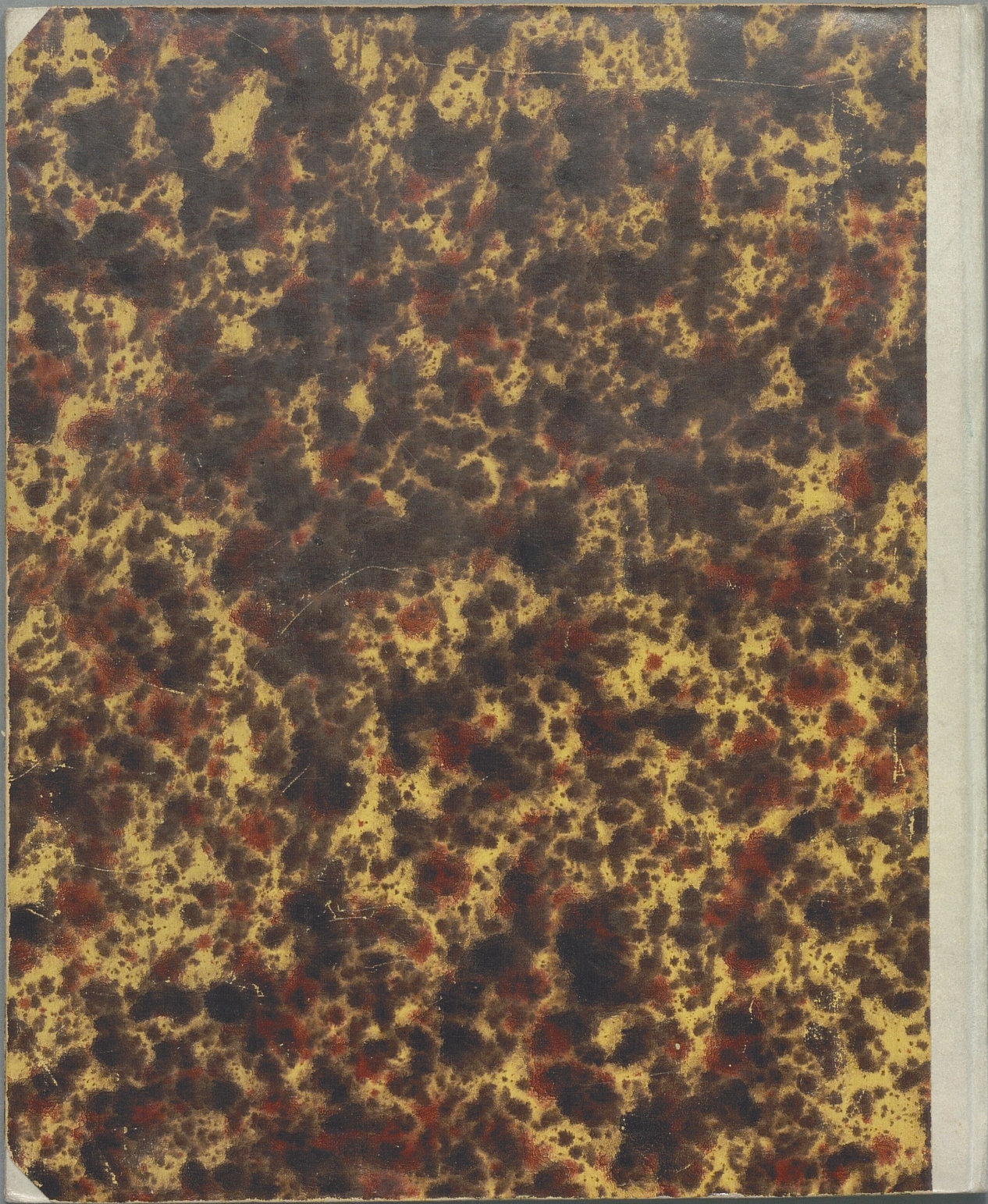
A N D E.

www.books2ebooks.eu